

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanys.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Xavier Mínguez, Joan Morales, Ignasi Pellicer i Rafa Gil (*Fotògraf*).

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), I. Belda (Alacant), X. Planas (Girona), P. Codonyan (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandés, S. Alcalà, Ll. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferrer, V. Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J.M. Jativa, J. M. Lloró, J. Marí, J. Morell, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, F. Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: J. Andrés, S. Llosa, J. Morera, V. Navarro i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (*Correcció lingüística*), Lina Casanovas (*Maquetació*), Rosanna Puchades (*Textos*).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Èxits olímpics

Que els Jocs Olímpics de Barcelona han estat un èxit és una cosa en què tothom hi està d'acord. Ciutadans i institucions així ho han manifestat, amb un consens que supera qualsevol rivalitat. Les enquestes que han anat apareixent aquests últims dies en diversos mitjans de comunicació confirmen aquesta satisfacció ciutadana. Quan encara dura el bon gust de boca de les proves i de les cerimònies i quan encara no hi ha hagut temps per fer números tot és optimisme.

Els Jocs tenen un clar triomfador: els organitzadors. Pasqual Maragall, l'alcalde de la ciutat que ha acollit els Jocs, ajudat per la seua eficient mà dreta en aquest afer, Josep Miquel Abad, director general del COOB, han passat amb bona nota la prova. Barcelona ha celebrat uns bons Jocs, s'ha renovat al mateix temps que donava a conèixer el millor de si mateixa. La premsa internacional és un bon testimoni de com la ciutat ha arribat a captivar el visitant. Els costos que això significarà per a la ciutadania és una cosa que ha quedat en segon terme. De moment, els responsables han fet públic que els Jocs representaran un increment de 100.000 milions per al deute municipal de Barcelona.

Però darrere de l'espectacle esportiu han passat moltes coses, que afectaran, d'una manera o altra, el curs del país. Per una banda, ha existit una demostració de la identitat catalana molt important, que a més de ser un element de cohesió interna ha fet que la realitat nacional siga coneguda internacionalment. Si més no, a partir d'ara per a molts serem una nació com ho és Escòcia.

Però paral·lelament a aquest fet, a mesura que els Jocs avançaven s'ha donat una altra circumstància. I és que la ciutat, capital d'un país, pot haver organitzat uns Jocs, però és l'estat que acull la ciutat on se celebren qui s'endú les medalles. I només existeix qui desfila, guanya medalles, puja la seua bandera i sona el seu himne. I no el qui està a tercera fila de la llotja.

I aquest fenomen també s'ha d'analitzar en profunditat. Són qüestions que han de fer reflexionar les institucions catalanes. I sembla que la cosa ja ha començat: la reivindicació d'un Comitè Olímpic de Catalunya ha tornat a aparèixer només dos dies després que hagueren finalitzat els Jocs, i a més, amb el consens sobre la seua necessitat per part de la majoria de les forces polítiques catalanes. Pot ser una de les lliçons de Barcelona 92. N'hi ha moltes altres. La millor, però, és que ho hem fet bé.

